

ה. והביאור בזה - שהיא הנותנת - דוקא מצד גודל הירידה שבענין ד"פרה", גדולה מעלתה ביותר: 1
 "פרה אדומה" מורה על ענין של ירידה למטה מטה - אפילו "פרה" סתם, שהיא למטה ממעלת מין 2
 המדבר (ועל-אחת-כמה-וכמה מעלת בני ישראל), ועל-אחת-כמה-וכמה "פרה אדומה" - ענין של גבורה 3
 ורתיחה כו'. ובפרט על-פי המבואר במדרש שבזה מרומז ענין הגלות, החל מגלות מצרים, שהיא השורש 4
 לכל הגלויות³³. 5

ונוסף לזה, מקומה של הפרה הוא "מחוץ למחנה"³⁴ דוקא, היינו, שכל פרטי עבודתה [כולל - 6
 שחיתתה, שבשאר הקרבנות אינה חלק מהעבודה, שהרי שחיטה כשרה בזר³⁵ - מבלי להכנס 7
 לשקלא-וטריא³⁶ בנוגע לדין דשחיטת הפרה, אם כשרה על-ידי זר, אם לא] נעשו בחוץ דוקא - דלא 8
 כשאר הקרבנות, אפילו "קדשים קלים", ששחיטתן בכל מקום בעזרה³⁷, ודוקא "פרה אדומה", על אף 9
 ש"חטאת קרייה רחמנא"³⁸ - נעשית בחוץ דוקא, ענין של ירידה. 10

ועד כדי כך, שלצורך זה הוצרך "סגן כהן גדול" לצאת "אל מחוץ למחנה" (שהרי "מצוותה בסגן"³⁹), 11
 כלומר, לא זו בלבד שלא נפעל עליו ב"פרה אדומה" שתתעלה ותוכנס למקדש [כפי שמצינו בכל 12
 הקרבנות, שלמרות היותם ממין החי, נפעל בהם עליו על-ידי-זה שמכניסים אותם למקדש כו'], אלא 13
 אדרבה, ה"פרה אדומה" פעלה ירידה (כביכול) אצל "סגן כהן גדול", בכך שהוצרך לצאת ממקומו ולבוא 14
 "אל מחוץ למחנה" (לא רק באופן שמחשבתו תהיה מחוץ למחנה, ובמקום שמחשבתו כו' שם הוא 15
 נמצא⁴⁰, אלא הוצרך לצאת "אל מחוץ למחנה" בפועל ממש). 16

אמנם, על-ידי ירידה גדולה זו באים לתכלית העילוי - שהרי דוקא על ידי "פרה אדומה" נפעל העילוי 17
 דאתהפכא חשוכא לנהורא, ועד שמטהרת טומאת המת, אף שהוא אבי אבות הטומאה⁴¹. כלומר, שדווקא 18
 על-ידי הירידה למטה מטה ביותר, עד לפרה אדומה הנעשית מחוץ למחנה - באים לתכלית העילוי שאין 19
 למעלה ממנו. 20

וענין זה (דילוג מלמטה מטה ביותר עד למעלה מעלה ביותר) מודגש גם באופן עבודתה - שלמרות 21
 שנעשתה מחוץ למחנה, נאמר בה "והזה אל נוכח פני אוהל מועד מדמה"⁴²: 22

כאשר נתינת הדם היא באופן של הזאה ("והזה"), ולא באופן של נתינה סתם [על-דרך מה שכתוב⁴³ 23
 "ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן גו'"] - מודגש בזה ענין של דילוג, מכיון שהדם צריך לדלג 24
 ולקפוץ ממקום למקום. 25

וכן הוא ברוחניות הענינים - שצריך להיות ענין של קפיצה ודילוג ממקום שהוא בבחינת מטה מטה 26
 ביותר, "מחוץ למחנה", עד למקום הכי נעלה - "אל נוכח פני אוהל מועד", ובוזה גופא - "פני אוהל 27
 מועד" דייקא, הפנימיות ד"אוהל מועד" (כמבואר בדרושי רבותינו נשיאינו⁴⁴). 28

ו. וההוראה מזה - בנוגע לעבודת האדם בימינו אלו: 29

כשם שישנה הירידה ד"מחוץ למחנה" ביחס לענין המקום, כמו כן ישנה הירידה ד"מחוץ למחנה" 30
 ביחס לענין הזמן [שהרי זמן ומקום שייכים זה לזה - כמו שכתב הרמב"ם ב'מורה נבוכים'⁴⁵, וכמבואר 31
 ב'שער היחוד והאמונה'⁴⁶ ש"חיות המקום וכן חיות הזמן . . הוא ממדת מלכותו יתברך"] - שזהו כללות 32
 הענין דזמן הגלות, 33

(33) ראה ב"ר פט"ז, ה.

(34) חוקת יט, ג.

(35) ברכות לא, ב וש"נ. רמב"ם הל' ביאת המקדש פ"ט ה"ו.

ועוד. הובא בפרש"י עה"ת ויקרא א, ה.

(36) ראה יומא מב, א ואילך. וראה פרש"י חוקת שם.

(37) תו"כ ר"פ ויקרא. זבחים נה, א (במשנה).

(38) חולין יא, סע"א. ע"ז כג, רע"ב. רמב"ם הל' פרה אדומה

פ"א ה"ז. הובא בפרש"י עה"פ שם ט.

(39) ספרי ופרש"י עה"פ חוקת שם, ג.

(40) ראה כש"ט (הוצאת קה"ת) הוספות סל"ח. וש"נ.

(41) ראה אגה"ק סכ"ח.

(42) חוקת שם, ד.

(43) צו ח, כג.

(44) ראה אוה"ת חוקת ע' תתיד. ועוד.

(45) ח"א פנ"ב. הקדמה טו לח"ב. ח"ב פי"ג. פ"ל.

(46) פ"ז (פב, א). וראה גם לקו"ת ברכה צח, א: שהמקום